

A fost odată o fată căreia îi muriseră părinții. Atunci, o bătrână a luat-o la ea și a învățat-o să lucreze cu fusul, cu suveica și cu acul.

După câțiva ani muri și bătrâna. Fata era tare harnică, ba torcea, ba țesea, ba cosea și găsea la toate cumpărători.

Pe atunci, fiul împăratului își căuta mireasă - o fată care să fie și cea mai săracă, și cea mai bogată dintre fete. Ajunse în acel sat și se duse la fata cea mai bogată.

O privi o clipă și nu-i plăcu. Se duse mai departe. Fata cea săracă nu-l aștepta afară; era în casă și torcea. Feciorul de crai privi pe fereastră și apoi plecă.

Fata îl văzuse și, după ce el plecă, începu să cânte în timp ce torcea: „Fusule, măi fus iubit, Adu-mi-l pe cel ursit!”

Deodată fusul îi sări din mână și o luă peste câmp, trăgând după el un fir de aur, până când îl ajunse pe flăcău. Acesta o luă înapoi pe urma firului.

În vremea asta, fata țesea la război și cânta: „Suveica, suveica frumoasă, Adu-mi ursitul în casă!” Și suveica îi sări din mână și ieși afară.

În prag începu să țeasă un covor, sărind încoace și încolo. Era covorul așa de frumos, cum nu s-a mai văzut vreodată pe lume.

Atunci fata se apucă de cusut și cânta: „Acule, ac ascuțit, Vezi de fă ce-i sorocit!” Odată îi sări acul din mână și începu să zboare încoace și încolo.

În curând, masa și lavițele se îmbrăcară cu postav verde, scaunele cu catifea, iar la ferestre atârnavă perdele de mătase.

Cum făcu acul ultima împunsătură, fata zări prin fereastră penele albe de la pălăria feciorului de împărat. Fusul îl aducea înapoi.

Feciorul de crai descălecă, călcă pe covorul nemaivăzut și intră în casă.

Acolo dădu cu ochii de fată. Ea ședea la masă, în hainele ei sărăcioase, și nu îndrăznea să-l privească.

– Tu ești cea mai săracă, dar și cea mai bogată! Hărnicia ta e o comoară! Vino cu mine și vei fi mireasa mea!

Ea îi întinse mâna. Feciorul de împărat o conduse afară, o urcă pe cal și așa călăriră până

la palatul împărătesc. Acolo făcură o nuntă cu mare veselie.

iar fusul, suveica și acul fură ținute la mare cinste.